

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 13C/156/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814219056
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Hašková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814219056.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou Mgr. Mariannou Haškovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: B. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. S., V. č. XXX/X, zastúpené Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky H. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. S., V. č. XXX/X a otca I. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. S., P. č. XXX/X, o nezhode rodičov pri správe majetku maloletého dieťaťa, takto

rozhodol:

Matka H. S., nar. XX.XX.XXXX, je p o v i n n á zriadiť účet v banke na meno maloletej B. Z., nar. XX.XX.XXXX, na ktorý je p o v i n n á vložiť sumu 803,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Nakladanie s prostriedkami na uvedenom účte maloletej B. podlieha schváleniu súdom.

Vo zvyšku súd návrh otca z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Otec sa podaním doručeným súdu dňa 04.09.2014 domáhal, aby si súd vyžiadal zmluvu stavebného sporenia č. XXXXXXX-XXX maloletej B. Z., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola maloletej založená v roku 2007. Poukázal na to, že matka je z titulu zverenia dieťaťa do svojej osobnej starostlivosti povinná spravovať majetok maloletej v prospech maloletej. Matka maloletej B. zrušila maloletej zmluvu o stavebnom sporení bez vedomia otca a súhlasu dňa 06.11.2013 a získala tak majetok maloletej v hodnote 803,- eur. Mal za to, že matka týmto úkonom, t. j. zrušením zmluvy a prevodom peňazí zmarila výkon rozsudku OS Prievidza sp. zn. 9P/53/2009.

Otec na základe výzvy súdu (uznesenie OS Prievidza zo dňa 07.01.2015 č. k. 13C/156/2014-8) podaním zo dňa 19.01.2015 a 03.02.2015 doplnil, že podaním sa domáha, aby súd uložil matke maloletej povinnosť zriadiť sporiaci účet v prospech maloletej a matke uložil povinnosť na uvedený účet vrátiť finančné prostriedky vo výške 803,- eur, ktoré matka získala zrušením zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXX-XXX v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. dňa 06.11.2013, keďže tieto finančné prostriedky sú majetkom maloletej.

Matka sa k návrhu otca vyjadrila písomným podaním zo dňa 27.02.2015, v ktorom s návrhom otca nesúhlasila. Uviedla, že finančné prostriedky, ktoré boli vložené na stavebné sporenie maloletej B., boli darom dcére pri jej narodení a krste. Išlo o jednorazový vklad v sume 22000,- Sk v roku 2007. Viac na účet neboli vkladané finančné prostriedky a bola len raz pripísaná štátna prémie. Uviedla, že zmluva o stavebnom sporení v roku 2013 skončila, vklad sa nezhodnocoval, ale sa stále znižoval o poplatky stavebnej sporiteľne. Z uvedeného dôvodu sa rozhodla finančné prostriedky vybrať a v budúcnosti tieto použiť v prospech dcéry. V súčasnosti prerába dcére Veronike detskú izbu a finančné prostriedky z

tohto stavebného sporenia mieni použiť na jej zariadenie. Poukázala tiež na to, že nie je ochotná dcéru zakladať sporiaci účet, nakoľko si nemôže dovoliť naň mesačne vkladať finančné prostriedky a opätovne platiť banke zbytočné poplatky. Z vyššie uvedených dôvodov žiadala, aby súd návrh otca zamietol.

Kolízny opatrovník k veci uviedol, že rodičia maloletej prerušili spolužitie v apríli 2009. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 10.06.2010 č. k. 9P/53/2009-39 bola maloletá B. zverená do osobnej starostlivosti matky. Opakovanými šetreniami v domácnosti matky bolo zistené, že matka riadne zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletú, maloletá má v domácnosti matky vytvorené vhodné podmienky. Ak matka využila finančné prostriedky získané zrušením zmluvy o stavebnom sporení v prospech maloletej Veroniky, mali za to, že neboli porušené práva maloletej a matka nekonala v rozpore so záujmami maloletej dcéry.

Otec naposledy zmenil návrh vo veci písomným podaním zo dňa 05.05.2015, ktorým žiadal, aby súd uložil otcovi založiť osobitný účet pre maloletú B. Z., nar. XX.XX.XXXX a matku zaviazal vložiť na tento účet sumu 803,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 06.10.2013 do vloženia celej sumy. Súd pripustil zmenu návrhu na pojednávaní dňa 24.06.2015.

Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 24.06.2015 konanom v prítomnosti účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie v predmetnej veci výsluchom účastníkov konania a oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to najmä: návrhom, pokynom predsedu OS Prievidza zo dňa 27.10.2014, uznesením OS Prievidza zo dňa 07.01.2015 č. k. 13C/156/2014-8, písomným podaním navrhovateľa zo dňa 19.01.2015, písomným podaním navrhovateľa zo dňa 02.02.2015, emailom zo dňa 02.04.2014, uznesením OS Prievidza zo dňa 11.02.2015 č. k. 13C/156/2014-14, vyjadrením KO k návrhu zo dňa 26.02.2015, vyjadrením matky k návrhu zo dňa 27.02.2015, vyjadrením otca zo dňa 15.03.2015, písomným podaním PSS, a.s. zo dňa 7.04.2015, žiadosťou o výpoveď zmluvy o stavebnom sporení zo dňa 27.10.2013, rozsudkom OS Prievidza zo dňa 10.06.2010 sp. zn. 9P/53/2009-39, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.09.2010, rozsudkom OS Prievidza zo dňa 14.06.2012 sp. zn. 13P/407/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.11.2012, rozsudkom OS Prievidza zo dňa 19.06.2013 sp. zn. 9P/9/2013-52, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.03.2014, doplnením návrhu otcom zo dňa 05.05.2015, vyjadrením matky emailom zo dňa 21.06.2015 s prílohami a ďalším obsahom spisu. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav veci:

Okresný súd Prievidza rozsudkom zo dňa 10.06.2010 č. k. 9P/53/2009-39, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.09.2010, zveril do osobnej starostlivosti matky maloletú B. Z., nar. XX.XX.XXXX a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej B. sumou 80,- eur mesačne. Zároveň bolo upravené stretávanie s otcom s maloletou B..

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.06.2012 č. k. 13P/407/2011-30, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.11.2012, bol zamietnutý vzájomný návrh otca na zníženie výživného a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej B. od 12.08.2011 do 16.02.2012 mesačne sumou 100,- eur a od 17.02.2012 mesačne sumu 85,- eur. Zároveň bolo rozhodnuté o nedoplatku na výživnom.

Dňa 27.10.2013 matka ako zákonná zástupkyňa maloletej B. podala žiadosť o výpoveď zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXXXXXX, pričom všetky finančné prostriedky z vypovedanej zmluvy žiadala vyplatiť na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX (účet matky).

Z oznámenia Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. zo dňa 17.04.2015 vyplýva, že finančné prostriedky zo zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX 0 01 vo výške 803,10 eura boli vyplatené na účet podľa žiadosti.

Otec vo svojich výpovediach trval na zriadení osobitného účtu pre maloletú B., kde by matka bola povinná vložiť sumu 803,- eur, teda prostriedky získané zo zrušenej zmluvy o stavebnom sporení, ktorá bola maloletej B. založená ešte v roku 2007. Trval tiež na tom, aby finančné prostriedky na tomto účte a nakladanie s nimi podliehalo schváleniu súdom, nakoľko sú to finančné prostriedky maloletej. Q. by ich nemala minúť, a to ani na rekonštrukciu izby maloletej B.. Uviedol, že stavebné sporenie bolo založené pre B. ako určitá zábezpeka do budúcnosti, prípadne na štúdium na vysokej škole. Navrhol, aby súd zaviazal jeho zriadiť účet v prospech maloletej, na ktorý by matka bola povinná vložiť sumu 803,- eur

spolu s príslušnými úrokmi z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 803,- eur od 06.10.2013 do zaplataenia.

Matka vo svojej výpovedi dňa 29.04.2015 potvrdila, že zrušila zmluvu o stavebnom sporení, ktorá bola vedená na meno maloletej a finančné prostriedky z tejto zmluvy vybrala. Tieto finančné prostriedky zatiaľ neminula a má ich v hotovosti doma. K svojim pomerom uviedla, že boli jej vyplatené rodinné prídavky na maloletú B. z Rakúska, ale len za 4 mesiace, a to od septembra 2014 do decembra 2014. V súčasnosti rodinné prídavky z Rakúska nepoberá. Bolo jej povedané, že jej budú vyplatené na konci roka jednorazovo. Teda v súčasnosti z Rakúska nepoberá na maloletú B. žiadnu sumu. Okrem svojho príjmu, ktorý dosahuje v Rakúsku a je vo výške 700 eur mesačne v čistom, dostáva matka výživné na maloletú B. 85 eur mesačne a rodinné prídavky vo výške 23,52 eura. Okrem toho do 14.03.2015 poberala na svojho syna sirotsky dôchodok a rodinné prídavky. Nie je pravda, že by dostávala v septembri na maloletú B. z Rakúska 100 eur na preplatenie nákladov na školu. Ale ak také niečo existuje, rada si to uplatní. Potvrdila, že v súčasnosti prerába izbu maloletej B.. Menili sa omietky a maľovala sa izba na fialovú farbu (podľa vôle B.). Ďalej objednala novú posteľ pre Veroniku, ktorá by mala stáť 220 eur. Ak jej to financie dovoľia, bude túto prestavbu financovať len zo svojich prostriedkov. Nesúhlasila s uplatnenými úrokmi vo výške 8,75% ročne odo dňa zrušenia zmluvy, nakoľko ich považovala za nezákonné a bezdôvodné, keďže o takúto sumu by ani nenarástla suma, ktorá sa nachádzala na zrušenej zmluve o stavebnom sporení. Uviedla, že rodinné prídavky z Rakúska za september 2014 až december 2014 jej boli priznané pre maloletú B. ako prídavky v sume cca 117 eur mesačne ako aj bonus vo výške cca 58 eur mesačne. Tieto finančné prostriedky jej boli vyplatené na účet, kde má aj všetky ostatné finančné prostriedky, z ktorých financuje všetky náklady na seba, ako aj svoju rodinu a teda aj výdavky na maloletú B.. Matka nebola ochotná založiť účet, resp. vkladnú knižku, kde by boli finančné prostriedky určené pre maloletú B..

Vo výpovedi na pojednávaní dňa 24.06.2015 matka uviedla, že finančné prostriedky zo stavebného sporenia maloletej B. už čiastočne použila na rekonštrukciu jej izby a aj zvyšné prostriedky z uvedenej sumy použije na zakúpenie stola, stoličky a nábytku pre B. do jej izby. Poukázala na to, že poberala sirotsky dôchodok na svojho syna a z tohto príjmu mu nemohla našetriť ako zábezpeku na štúdium na VŠ či nejakú zdravotnú zábezpeku a to pán Z. dobre vie. Tiež poukázala na to, že sa otec B. minulý týždeň vzdal a vyjadril sa, že bude na ňu platiť už iba výživné a nič iné ho nezaujímá. Ďalej doložila na pojednávaní pokladničné doklady, z ktorých vyplývajú jednotlivé náklady matky na zabezpečenie rekonštrukcie izby maloletej B. celkom v sume 402,55 eura.

Podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä

- a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa,
- b) zastupovanie maloletého dieťaťa,
- c) správa majetku maloletého dieťaťa.

Podľa § 32 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia sú povinní spravovať majetok maloletého dieťaťa s náležitou starostlivosťou.

Podľa § 32 ods. 2 Zákona o rodine, výnosy z majetku maloletého dieťaťa získané pri jeho spravovaní môžu rodičia maloletého dieťaťa použiť najmä na uspokojovanie potrieb maloletého dieťaťa a v primeranom rozsahu aj na uspokojovanie potrieb rodiny. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom zostáva zachovaná.

Podľa § 32 ods. 3 Zákona o rodine, ak vznikol bez zavinenia osôb, ktoré sú povinné maloletemu dieťaťu poskytovať výživu, hrubý nepomer medzi ich majetkovými pomermi a majetkovými pomermi maloletého dieťaťa, možno na účel uvedený v odseku 2 použiť aj majetok maloletého dieťaťa.

Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 443 OZ, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Práve z uvedeného § 35 Zákona o rodine vyplýva, že pri podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností sú rodičia povinní sa dohodnúť. Dohoda by sa v normálne fungujúcom vzťahu medzi rodičmi mala dosiahnuť vo všetkých veciach, nielen v tých, ktoré majú charakter podstatných vecí, avšak pri bežných, každodenných veciach dohodu rodičov zákon nevyžaduje a každý z rodičov, bez ohľadu na existenciu či neexistenciu dohody s druhým rodičom, môže vykonávať v bežných veciach rodičovské práva a povinnosti sám. Medzi podstatné veci súvisiace s výkonom rodičovských práv a povinností bola zaradená podľa citovaného ustanovenia aj správa majetku maloletého dieťaťa. Dohoda rodičov o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, ku ktorej rodičia nemôžu dospieť, však v zmysle tohto ustanovenia môže byť nahradená autoritatívnym rozhodnutím súdu.

Ustanovenie § 28 ods. 1 Zákona o rodine príkladmo vymedzuje rozsah rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Obsah rodičovských práv a povinností zahŕňa v sebe najmä sústavnú a dôslednú starostlivosť o výchovu maloletého dieťaťa, o jeho zdravie, výživu a všestranný vývoj, ale tiež aj zastupovanie maloletého dieťaťa a správu jeho majetku. Rodičia spravujú celý majetok svojich maloletých detí, tvoriaci tak majetkovú podstatu, ako aj výnos z nej. Postupujú pri tom podľa zásad riadneho hospodárenia. Povinnosť rodičov spravovať majetok dieťaťa s náležitou starostlivosťou implikuje povinnosť zachovávať majetkové hodnoty a vylúčiť riziká, prípadne ujmu na majetkových záujmoch dieťaťa. Cieľom správy majetku maloletého dieťaťa je nielen zachovanie už získaných hodnôt do plnoletosti dieťaťa, ale aj rozmnožovanie majetku dieťaťa. Spôsob výkonu správy majetku maloletého dieťaťa je určený objektívnym meradlom vyjadreným slovami „náležitou starostlivosťou“. Riadnou správou majetku maloletého dieťaťa sa teda má v rámci možností docieľiť nielen zachovanie už získaných hodnôt, a to až do plnoletosti dieťaťa, ale aj ich rozmnožovanie. Ak by sa očakávania týkajúce sa náležitej starostlivosti rodičov pri správe majetku maloletého dieťaťa nenapĺňali, súd by mohol urobiť príslušné opatrenia, napr. že by uložil rodičom povinnosť predkladať súdu pravidelné správy doložené účtami a pod. Ak by však konaním rodičov boli záujmy maloletého dieťaťa súvisiace so spravovaním jeho majetku ohrozené, mohol by súd na spravovanie takého majetku ustanoviť maloletému dieťaťu majetkového opatrovníka (-§ 33 34 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=4719283&FragmentId2=4719300>> ZR) a pri splnení podmienok ustanovených v § 56 a nasl. <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=4719443&FragmentId2=4719459>> ZR by mu mohol ustanoviť poručníka, ktorý by spravoval aj majetok maloletého dieťaťa. Výnosy z majetku dieťaťa môžu rodičia použiť v prvom rade na uspokojovanie potrieb maloletého dieťaťa. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom zostáva však naďalej zachovaná bez ohľadu na to, či ich deti majú nejaký vlastný majetok. Použitie výnosu na uspokojovanie potrieb rodiny je limitované kritériom primeranosti, a to s ohľadom na celkovú ekonomickú a sociálnu situáciu rodiny. Ustanovenie vychádza zo zásady, že na základný majetok (jeho podstatu) dieťaťa nie je možné siahať napr. formou scudzovania hnutelných či nehnuteľných vecí, alebo formou vyberania a spotrebovania finančných čiastok uložených napr. v banke. Výnimočné prelomenie uvedenej zásady je upravené v § 32 ods. 3 Zákona o rodine. Ide o prípady, kedy rodičia sa stanú napr. invalidnými, stratia zamestnanie a pod. Súd v takom prípade skúma, či vznikol hrubý nepomer medzi majetkovými pomermi rodičov a majetkovými pomermi maloletého dieťaťa a tiež či tento hrubý nepomer vznikol bez zavinenia rodičov. Len ak sú preukázané obe okolnosti (hrubý nepomer a bez zavinenia rodičov) môžu rodičia na účel uvedený v § 32 ods. 2 Zákon o rodine (aj na uspokojovanie potrieb rodiny) použiť aj základný majetok (nie len výnosy z majetku) maloletého dieťaťa. Avšak ide len o výnimočné prípady.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh otca je čiastočne dôvodný. V konaní bolo jednoznačne preukázané a účastníkmi nespochybnené, že maloletá B. Z., nar. XX.XX.XXXX mala uzavretú Zmluvu o stavebnom sporení č. XXXXXXXXXXXX so spoločnosťou Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. Finančné prostriedky pripísaním na stavebný sporiaci účet maloletej Veroniky sa stali jej vlastníctvom. Rodičia nimi mohli disponovať a spravovať ich len v rámci pravidiel ustanovených v § 32 Zákona o rodine ako majetkoví opatrovníci maloletej B.. Povinnosť rodiča spravovať majetok maloletej Veroniky

s náležitou starostlivosťou implikuje povinnosť zachovávať majetkové hodnoty a vylúčiť riziká, prípadne ujmu na majetkových záujmoch dieťaťa. Cieľom správy majetku maloletého dieťaťa je nielen zachovanie už získaných hodnôt do plnoletosti dieťaťa, ale aj rozmnožovanie majetku dieťaťa. Výnosy z majetku dieťaťa môžu rodičia použiť v prvom rade na uspokojovanie potrieb maloletého dieťaťa. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom zostáva však naďalej zachovaná bez ohľadu na to, či ich deti majú nejaký vlastný majetok. Použitie výnosu na uspokojovanie potrieb rodiny je limitované kritériom primeranosti, a to s ohľadom na celkovú ekonomickú a sociálnu situáciu rodiny. Ustanovenie vychádza predovšetkým zo zásady, že na základný majetok (jeho podstatu) dieťaťa nie je možné siahať napr. formou scudzovania hnutelných či nehnuteľných vecí, alebo formou vyberania a spotrebovania finančných čiastok uložených napr. v banke. Z uvedeného vypláva, že matka ako majetkový opatrovník maloletej B. pri zrušení Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXXXX dňa 27.10.2013 a výplate uvedených nasporených finančných prostriedkov vo vlastníctve maloletej B. na účet matky v sume 803,10 eura konala v rozpore s uvedenou zásadou upravenou v § 32 ods. 1 a 2 Zákona o rodine. Výnimočné prelomenie uvedenej zásady je upravené v § 32 ods. 3 Zákona o rodine. Ide o prípady, kedy rodičia sa stanú napr. invalidnými, stratia zamestnanie a pod a vznikne hrubý nepomer medzi majetkovými pomermi rodičov a majetkovými pomermi maloletého dieťaťa. Ďalej je rozhodujúce či tento hrubý nepomer vznikol bez zavinenia rodičov. Len ak sú preukázané obe okolnosti (hrubý nepomer a bez zavinenia rodičov) môžu rodičia na účel uvedený v § 32 ods. 2 Zákona o rodine (aj na uspokojovanie potrieb rodiny) použiť aj základný majetok (nie len výnosy z majetku) maloletého dieťaťa. Avšak ide len o výnimočné prípady. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že matka nepreukázala, že v čase, keď zrušila zmluvu o stavebnom sporení maloletej B. a nechala si vyplatiť v prospech svojho účtu sumu 803,10 eura vo vlastníctve maloletej Veroniky ako maloletého dieťaťa, existoval hrubý nepomer medzi majetkovými pomermi matky maloletej B. a majetkovými pomermi maloletej Veroniky, keďže sa matka vyjadrila, že finančné prostriedky do 29.04.2015 nespotrebovala a má ich doma v hotovosti. Uvedené finančné prostriedky však matka vo výške 402,55 eura do dňa 24.06.2015 minula na rekonštrukciu izby maloletej B. a ďalšiu sumu plánuje minúť na nákup zariadenia do izby maloletej B. (stôl, stoličky a ostatného nábytku pre B.). V konaní bolo preukázané, že matka v súčasnosti pracuje v Rakúsku, kde dosahuje podľa svojho vyjadrenia čistý mesačný príjem 700,- eur. Okrem toho poberá matka na maloletú B. z Rakúska rodinné prídavky a bonus v celkovej výške cca 175,- eur, ktoré by mali byť matke vyplatené jednorázovo na konci roka. Teda bolo jednoznačne preukázané, že neexistuje hrubý nepomer medzi majetkovými pomermi matky a majetkovými pomermi maloletej B., ktorá mala v čase zrušenia zmluvy o stavebnom sporení ku dňu 06.11.2013 nasporené na účte sumu 803,10 eura. Ak si matka ako majetkový opatrovník maloletej B. finančné prostriedky zo stavebného sporenia B. v sume 803,10 eura nechal vyplatiť na svoj účet a neskôr použila na financovanie rekonštrukcie izby maloletej B. porušila tým povinnosti majetkového opatrovníka ustanovené jej § 32 ods. 1 až 3 Zákona o rodine. Súd poukazuje na to, že matka neunesla dôkazné bremeno ohľadne naplnenia predpokladov podľa § 32 ods. 3 Zákona o rodine. Matka zrušením zmluvy o stavebnom sporení maloletej Veroniky, vyplatením sumy 803,10 eura na svoj účet a použitím týchto prostriedkov na rekonštrukciu hoci aj izby maloletej Veroniky, konala v rozpore so zásadou spravovať majetok dieťaťa s náležitou starostlivosťou tak, že majetkové hodnoty budú zachované, pričom riziká budú vylúčené tak, že nedôjde k ujme na majetkových záujmoch dieťaťa. Cieľom správy majetku maloletého dieťaťa je nielen zachovanie už získaných hodnôt do plnoletosti dieťaťa, ale aj rozmnožovanie majetku dieťaťa. Avšak konaním matky majetkové hodnoty maloletej B. neboli zachované, nie to ešte rozmnožené, ale dokonca došlo k ich strate bez toho, aby boli naplnené zákonné podmienky upravené v § 32 ods. 3 Zákona o rodine. Súd poukazuje na to, že zákonná úprava správy majetku maloletého dieťaťa umožňuje, aby výnosy z majetku dieťaťa mohli rodičia použiť v prvom rade na uspokojovanie potrieb maloletého dieťaťa pri súčasnom zachovaní vyživovacej povinnosti rodičov k deťom. Použitie výnosu na uspokojovanie potrieb rodiny je limitované kritériom primeranosti, a to s ohľadom na celkovú ekonomickú a sociálnu situáciu rodiny. Ustanovenie vychádza zo zásady, že na základný majetok (jeho podstatu) dieťaťa nie je možné siahať napr. formou scudzovania hnutelných či nehnuteľných vecí, alebo formou vyberania a spotrebovania finančných čiastok uložených napr. v banke. Výnimočné prelomenie uvedenej zásady je upravené v § 32 ods. 3 Zákona o rodine, t. j. len pri hrubom nepomere medzi majetkom rodiča a majetkom maloletého dieťaťa. Táto situácia v danom prípade nenastala, a preto súd uložil matke povinnosť, za účelom zachovania majetkových hodnôt vo vlastníctve maloletej Veroniky, zriadiť účet v banke na meno maloletej Veroniky v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a v rovnakej lehote matke uložil povinnosť vložiť na tento účet sumu 803,- eur. Zároveň súd stanovil, že nakladanie s prostriedkami na uvedenom účte maloletej B. podlieha schváleniu súdom, keďže sa rodičia maloletej B. o správe tohto majetku maloletej nevedeli dohodnúť a musel o tom rozhodnúť súd v zmysle § 35 Zákona o rodine.

Čo sa týka otcom uplatnených úrokov z omeškania súd poukazuje na ustanovenie § 110 Zákona o rodine, ktoré vyjadruje vzťah zákona o rodine ako zákona špeciálneho (lex specialis) k Občianskemu zákonníku (lex generalis). Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa použijú vtedy, ak zákon o rodine neustanovuje inak. Ide teda o subsidiaritu Občianskeho zákonníka, ktorého ustanovenia sa použijú v prípade, ak zákon o rodine určitú právnu úpravu neobsahuje vôbec, alebo ju obsahuje len čiastočne, nie komplexne. V ostatných prípadoch majú ustanovenia zákona o rodine prednosť pred ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Zákon o rodine je zákonom samostatne upravujúcim rodinnoprávne vzťahy, oddelene od občianskoprávnej úpravy. V prípade priznania plnenia resp. uloženia povinnosti podľa zákona o rodine, nie je možné uplatniť § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka upravujúci úrok z omeškania, keďže tomu bráni neexistencia omeškania ako základného predpokladu pre vznik nároku na úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Až rozhodnutím súdu vzniká matke povinnosť uložená vo výroku tohto rozhodnutia pri správe majetku maloletého dieťa a nezhode rodičov o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností. Keďže matka nie je v omeškaní, nemohol súd ani priznať úroky z omeškania.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku predmetného rozsudku.

Zároveň súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd v Trenčíne.

V zmysle § 205 ods. 1 a 2 OSP, sa v odvolaní má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.